

מדרש תנחומא פ' נח, ג

ואף הקדוש ברוך הוא כרת ברית עם ישראל שלא תשכח תורה שבעל פה מפיהם ומפי זרעם עד סוף כל הדורות. שנאמר (ישעיה נט, 21) "ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמת בי בפיך לא ימוש" וגו' ולא כתיב "ממך" אלא "מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך", ולפיכך קבע הקב"ה שתי ישיבות לישראל שיהיו הוגין בתורה יומם ולילה ומתקבצין שתי פעמים בשנה, באדר ובאלול, מכל המקומות ונושאים ונותנים במלחמתה של תורה, עד שמעמידין דבר על בוריו והלכה לאמתה ומביאים ראיה ומן המקרא ומן המשנה ומן התלמוד כדי שלא יכשלו ישראל בד"ת. שנא' (תהלים קיט, 165) "שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול", (תהלים כ"ט, 11) "ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום". ואותן ב' ישיבות לא ראו שבי ולא שמד ולא שלל ולא שלט בהן לא יוון ולא אדום, והוציאו הקדוש ברוך הוא י"ב שנה קודם חורבן ירושלים בתורתן ובתלמודן.

[הקב"ה \ הקדוש ברוך הוא

שנא' \ שנאמר

בד"ת \ בדבר תורה]

ספר הקבלה – אברהם בן דוד

ובימיו היה ענן ושאל בנו, שם רשעים ירקב, וענן זה מבית דוד היה, ותלמיד חכם היה בתחלה, והכירו בו שמץ פיסול. ומפני זה לא נסמך לגאון, וגם לא סיעוהו מן השמים להיות ראש גלות. ומפני קנאה וטינא שהיתה בלבו העלה שירטון ועמד להדיח ולהסית את ישראל מעל קבלת חכמים מפי הנביאים מפי עדים כשרים כמו שסדרנו בספר זה ונעשה "זקן ממרא על פי בית דין" לבלתי שמוע אל השופטים, והוא חבר ספרים, והעמיד תלמידים, וכדה מלבו חוקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהן, כי אחר חרבן הבית נתדלדלו הצדוקים עד שעמד ענן וחזקם.

תוכחת מגולה -- סהל בן מצליח

דעו, אחינו בני ישראל, כי כל אחד ממנו תלוי לנפשו, ולא ישמע אלהינו את דברי המצטדק ואומר "כך נהגוני רבותי!" כאשר לא שמע את דברי התנצלות אדם הראשון באמרו "האשה נתתה עמדי וכו'" (בראשית ג, 12). ולא יקבל מהאומר "כי חכמי השיאוני", כאשר לא קבל מן חוה באמרה "הנחש השיאני ואוכל" (בראשית ג, 13). וכמן שנתן לכל אחד חקו ועשה לכל אחד משפטו, כן יעשה ה' עם האומר כך, ככתוב "על הרועים חרה אפי ועל העתודים אפקוד וגו'" (זכריה י, 3). והרועים הם המנהיגים והעתודים הם המונהגים. ודעו כי המצטדק ואומר "בדרך אבותי הלכתי" לא יועיל לו מאומה, והלא אלהינו אמר "אל תהיו כאבותיכם וגו'" (זכריה א, 4). ועוד אמר "ולא יהיו דאבותם דור סורר ומורה" (תהלים ע"ח, 8)